

COLUMN REMCO HOEKMAN

Waar is het langetermijnperspectief?



Het zal niemand ontgaan zijn dat het kabinet op sport bezuinigt. De bezuinigingen raken direct de portemonnee van de sporter en de financiële huishouding van sportorganisaties. De sportsector laat daarom geen moment onbenut om op te komen voor de sport.

Maar de aandacht richt zich jammer genoeg vooral op specifieke bezuinigingen, en overwegend met een kortetermijnperspectief. Dus: hoe heeft deze maatregel morgen invloed en wat kunnen we eraan doen om dat van tafel te krijgen? Wat ik mis, bij zowel de maatregelen als de reacties daarop, is het langetermijnperspectief.

We kunnen allemaal begrijpen dat in financieel mindere tijden moeilijke keuzes moeten worden gemaakt. Het helpt dan als daarbij inzicht is in waar je met elkaar naar toewerkt. Het is nu dan misschien even moeilijk en je moet wat concessies doen, maar uiteindelijk werk je samen ergens naar toe. Op basis daarvan maak je keuzes en richt je je op wat wél kan, om zo toch dichterbij je doel te komen.

De grote vraag is dan ook: wat is die stip op de horizon voor de sportsector? Het is opvallend dat vanuit de Rijksoverheid geen sport-specifiek doel bestaat. Er is wel een doel voor bewegen voor 2040, maar dus geen uitgeschreven gedachte waar de sport tegen die tijd moet staan. Dat is een gemis, en mogelijk mede de oorzaak van het ontbreken van het langetermijnperspectief in de huidige discussies.

Het zou goed zijn om als sportsector een voorbeeld te nemen aan de studie 'Kiezen voor later: Vier visies voor 2050' van het Centraal Planbu-

reau (CPB). Dat is een langetermijnverkenning voor de Nederlandse economie, maar heeft elementen in zich die goed te vertalen zijn naar de sport. Het CPB schetst vier scenario's met keuzes die positieve punten in zich hebben, maar zoals zo vaak ook een keerzijde kennen.

Kies je bijvoorbeeld voor scenario 'duurzaam', waar het CPB de leefbaarheid van de aarde onder verstaat, dan zet je vanuit de sport in op behoud van sportaccommodaties in kleine kernterren en verduurzaming van het sportvastgoed. Met als keerzijde mogelijk dat er minder vastgoed is, om ruimte te maken voor investeringen in duurzaamheidsmaatregelen en aandacht voor de natuur. Kies je voor een van de andere scenario's, dan levert dat andere keuzes op, die op hun beurt een positieve of negatieve invloed hebben op sport-gerelateerde aspecten van de arbeidsmarkt, ruimtegebruik, kansengelijkheid en gezondheid. Maar welk scenario je ook hanteert, zo is in elk geval duidelijk waarom je die keuzes maakt.

Ik ben ervan overtuigd dat de moeilijke keuzes makkelijker worden als we met elkaar weten waar we met de sport naartoe willen. Dan kunnen we vanuit dat langetermijnperspectief alternatieve scenario's beoordelen en een keuze maken. Samen toewerken naar een duidelijk doel zou daarom wel eens veel beter kunnen werken. En ik sluit niet uit dat er dan andere keuzes worden gemaakt dan nu het geval is.

Remco Hoekman is directeur-bestuurder bij het Mulier Instituut en bijzonder hoogleraar Sportsociologie en Sportbeleid aan de Radboud Universiteit.